

Bryssel, 18. syyskuuta 2020
(OR. en)

Toimielinten välinen asia:
2018/0089(COD)

9592/20
ADD 1

CONSOM 118
MI 233
ENT 80
JUSTCIV 72
DENLEG 46
CODEC 628

ILMOITUS: I/A-KOHTA

Lähtettäjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja:	Pysyvien edustajien komitea / Neuvosto
Ed. asiak. nro:	9059/20
Kom:n asiak. nro:	7877/18 + ADD 1–5
Asia:	EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI kuluttajien yhteisten etujen suojaamiseksi nostettavista edustajakanteista sekä direktiivin 2009/22/EY kumoamisesta – Viron lausuma

– Viron lausuma –

Viro suhtautuu myönteisesti kuluttajien yhteisten etujen suojaamiseksi nostettuja edustajakanteita koskevan direktiivin tavoitteeseen vahvistaa mekanismia kuluttajien yhteisten etujen suojaamiseksi yhä globalisoituneemmilla ja digitalisoituneemmilla markkinoilla.

Viro pitää kuitenkin valitettavana, että tämä alakohtainen direktiivi heikentää jäsenvaltioiden siviiliprosessioikeutta ja itsemääräämisoikeutta, sillä siihen sisältyy useita luonteeltaan horisontaalisia sääntöjä, jotka ovat jo olemassa kaikissa jäsenvaltioissa. Tällaisia sääntöjä ovat esimerkiksi häviäjä maksaa -periaate, lainvoima, vireilläolovaikutus ja kanteen hylkääminen. Näkemyksemme mukaan menettelyllinen itsemääräämisoikeus on erittäin arvokas ja sitä olisi kunnioitettava laadittaessa siviiliprosessioikeudellisia välineitä.

Viro on yksi niistä jäsenvaltioista, jotka kannattivat näkemystä, että unionin menettelyn olisi katettava rajatylittävät tilanteet, jolloin jäsenvaltiot voisivat itse luoda kansallisia järjestelmiä. Uskomme edelleen, että tämä olisi ollut oikea toimintatapa. Unionin sääntöjä olisi otettava käyttöön vain tilanteissa, joissa jäsenvaltiot eivät pysty ratkaisemaan ongelmaa yksin. Käsityksemme mukaan edustajakanteita koskevan kansallisen järjestelmän luominen ei ole tällainen kysymys.

Kansallisten oikeutettujen yksiköiden rahoitusta ja sen tutkimista koskevien sääntöjen olisi kuuluttava jäsenvaltion toimivaltaan. Valitettavasti rahoitusta koskevat säännöt ovat lopullisessa tekstissä luonteeltaan horisontaalisia. Tätä varten olisimme pitäneet parempana yleisnäkemyä, joka koski ainoastaan rajat ylittävien oikeutettujen yksiköiden rahoitusta.

Olemme hyvin huolissamme siitä, että 7 artiklan 1 kohdan sanamuodossa ei tehdä eroa kotimaisten ja rajat ylittävien kanteiden välillä. Näin ollen Viro katsoo, että teksti ei ole esteenä tulkinnalle, jonka mukaan tuomioistuimen sijaintijäsenvaltion kansalliset säännöt voivat estää toisen jäsenvaltion oikeutettua yksikköä, jota rahoittaa kolmas osapuoli, nostamasta kannetta, joka perustuu ainoastaan kolmannen osapuolen myöntämään rahoitukseen, arvioimatta edes rahoittajien vaikutusvallan mahdollista laajuutta. Tästä syystä emme voi antaa hyväksyntäämme. Tällainen rajoitus ei ole direktiivin tavoitteiden mukainen, ja se tekisi pienille jäsenvaltioille kohtuuttoman vaikeaksi ja taloudellisesti rasittavaksi löytää muita rajat ylittäviä oikeutettuja yksiköitä kuin julkiset elimet.

Viro katsoo, että kuluttajalainsäädäntöä koskevan direktiivin soveltamisalan määrittäminen niin direktiivejä kuin asetuksiakin sisältävän 68 välineen luettelon avulla on epäselvää ja erittäin vaikeaa soveltaa käytännössä. On esimerkiksi vaikea ymmärtää, miten soveltamisala määritellään tapauksessa, jossa kansallisen lainsäädännön osaksi on saatettu yhdenmukaistamisen vähimmäistasoa koskeva direktiivi, jos kansalliset säännöt menevät direktiivin säännöksiä pidemmälle.

Lisäksi olemme pettyneitä siihen, että direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltamiselle varattua aikaa on lyhennetty huomattavasti yleisnäkemykseen verrattuna. Määräajat eivät ole riittäviä, jotta pieni jäsenvaltio, kuten Viro, jolla ei ole käytössä edustajakanteita koskevaa järjestelmää, voisi perustaa näin monimutkaisen järjestelmän.

Näin ollen – ja korostaen jälleen tukevansa kuluttajansuojan tavoitetta – Viro pidättyy äänestämästä tästä direktiivistä.
